

muut

„Úton lenni boldogság...” (J. K.)

Szerzőink: Ayhan Gökhan (1986, Budapest) költő · Áfra János (1987, Hajdúböszörmény) költő · Bazsányi Sándor (1969, Miskolc–Piliscsaba) irodalomkritikus · Benkő Krisztián (1979, Miskolc–Budapest) irodalomtörténész, PhD · Béki István (1968, Budapest) költő, performer · Birtalan Balázs (1969, Budapest) költő · Bíró-Balogh Tamás (1975, Szeged) író, irodalomtörténész · Borbély Szilárd (1964, Debrecen) költő, kritikus · Borsai Szandra (1991, Monor) költő · Fabó Kinga (1953, Budapest) költő · Gárdos Bálint (1981, Budapest) kritikus · Gécsi János (1954, Veszprém) költő, író · Györe Bori (1981, Budapest) költő · Györfly Miklós (1942, Budapest–Szentendre) egyetemi tanár, kritikus · Horváth Viktor (1962, Pécs–Budapest) költő, író, műfordító · Karádi Zsolt (1956, Nyíregyháza) főiskolai tanár · Készman József · Kis Orsolya (1987, Budapest) költő, műfordító · Klopfer Ágnes (1966, Miskolc) középiskolai tanár · Kőríz Imre (1970, Budapest) költő · Lengyel Imre Zsolt (1986, Budapest) PhD-hallgató · Lennert Tímea (1981, Doroszló, Szerbia) költő · Lukácsi Margit (1965, Jászberény–Budapest) italianista, műfordító · Menczel Gabriella (1970, Budapest) hispanista, egyetemi oktató · Miklósvölgyi Zsolt (1987, Zsámbék) szerkesztő, kritikus · Nagy Csilla (1981, Balassagyarmat) irodalomtörténész, kritikus, szerkesztő · Nagy Szilvia (1979, Kistokaj) kurátor · Nyilas Attila (1965, Budapest) költő · Oláh András (1959, Mátészaka) költő · Onder Csaba (1970, Nyíregyháza) irodalomtörténész, szerkesztő, főiskolai tanár · Paksy Tünde (1973, Miskolc) germanista · Payer Imre (1961, Budapest) költő, irodalomtörténész · Sajó László (1956, Budapest) költő, író · Sántha József (1954, Mogyoród) kritikus · Tarján Tamás (1949, Budapest) író, irodalomtörténész, kritikus · Turányi Tamás (1966, Göd) költő · Turi Tímea (1984, Budapest) költő, író, kritikus · Vargha Márk Péter (1979, Budapest) író · Vörös István (1964, Budapest) költő, író · Zoltán Dominika (1988, Budapest) szerkesztő

E számunk képeit **Béki István** performanszdokumentációinak fényképeiből válogattuk. A fényképeket készítették: **Bozsaky Dávid** (16, 23), **Dobrik Rezső** (8, 24–25), **Fűrész Ferenc** (6, 18–19, 26, b3), **Kishonthy Zsolt** (5, 7, 38, 73, 81–88, b1, b2, b4).

Főszerkesztő: **Zemlényi Attila** zemlenyi@muut.hu · Irodalom, képregény, online: **k.kabai Lóránt** kkl@muut.hu · Művészet: **Bujdos Attila** attila.bujdos@muut.hu · Kritika, esszé: **Jenei László** jenei@muut.hu · Képszerkesztés, design: **Tellinger András** telli@chello.hu · Szerkesztőség: 3527 Miskolc, Bajcsy-Zsilinszky u. 17., mélyföldszint · telefon: 46/789-599 · e-mail: muut@muut.hu · www.muut.hu · muut.blog.hu · www.facebook.com/muutfolyoirat · www.iwiw.hu/muut · www.twitter.com/muut_folyoirat · A Múút irodalmi, művészeti és kritikai folyóirat megjelenik a Szépmesterségek Alapítvány kiadásában Miskolcon · Képanyag és felelős kiadó: **Kishonthy Zsolt** kishonthy@muut.hu · Szerkesztőségi titkár: **Simon Gabriella** simon.gabriella@muut.hu · Layout és logo: **Szurcsik János** mail@janos.at www.janos.at · Korrektor: **k.kabai Lóránt** · Nyomda és kötetészet: **Szocioprodukt Kft., Miskolc** · Felelős vezető: **Halász Rózsa** · ISSN 1789-1965

▮ *Turányi Tamás*

Csanálos-kantáta

*Vannak szülei szerinted?
Szerintem nem tudom.
Mer' nem csak ez az egy gyereke van.
Én már mikor megmondtam.
A fia nem is hasonlít. Nem hagyám.*

Átment a Lalihoz söréret.
Honnan jött?
Össze se házasodtak.
Debrecen.
Pécsről jött. Pesti.
De nagyon ráér...
Én megmondanám.
Kutyát elengedte, szóljál,
a kocsi se az övék.
Én egy az egybe' megmondanám.

Zakóban ment: tárgyalás lesz.
Vodkát iszik.
Nem, bort. Fehéret. Fradista.
Én ezt simán megmondanám.

Félnek az anyjától, azért ide jöttek.
Kivették az anyját.
Gyerek van?
Én ezt így nemigen hagyám.

Itt volt az anyja, rákos.
A bátyja volt itt. Az öccse rákos.
Öccse van, de nagyon ráér...
Az anyjának levágták,
mer' nem bírta fizetni a részleteket.
Gyerek van?
Én biztos nem hagyám.
Össze se házasodtak.
Nem ás, se nem kapál.
Mit adnak rá a gyerekre,
őszintén megmondva, én nem hagyám.

Mostohaapja rákos. A lánya itt volt,
tízig aludt, de nagyon ráér...
Busszal mentek, nincs is dolguk,
kocsi se az övék,
gyerek van?

Kivették a fél tüdejét,
nem ás, nem kapál.
Én biztos megmondanám.

A kocsi nem az övék, megmondtam.
A mostohaapjának kivették
a vastagbelét, nem bírta
fizetni a részleteket. Gyerek van?

Az öccsének az élettársa
fél az anyjától,
kivették, nagyon ráér,
én ezt nem hagyám.

Mostohaapja verte őket,
nem ásott, nem kapált,
azért én ezt megmondanám,
nem bírta fizetni, felgújtotta,
busszal ment, levágták.

A kocsi sem az övék,
rákos, de nagyon ráér,
miket adnak a gyerekre, nézd,
ha én odaállnék, a szemükbe megmondanám.

↳ *Turi Tímea*

Mihez képest

A titok és a hazugság testvérek.
 Ha titkod van, hazudnod kell,
 és a hazugság lesz a titkod.
 Senki se várhatja el a másiktól,
 hogy ne legyenek titkai,
 de közben mégis azt várja,
 hogy őszinte legyen.
 Így felejtődik el, hogy nincs mihez képest hazudni,
 és nincs mihez képest őszintének lenni sem.
 Mégis: a hazugság és a mihez képest közti résben
 lakik az igazság jelentése. Ami igenis létezik.

Az összes elbeszélés

A titok és a hazugság testvérek. De ez nem jelenti azt, hogy ami kimondott, mindig igaz lenne. A gondolat nem a beszélgetés közben születik meg, hanem már jóval előtte. Nem az elmélázó időben, de nem is ennek az időnek az ellenére. A gondolatnak nincs köze azokhoz az utolsó percekhez, amikor elbeszéljük őket.

Ha sikerülne felmérni a gondolat születése és kimondása közti távolságot, nem lenne szükség többé regényeken gondolkodni, mert a birtokunkba kerülne az összes elbeszélés. De soha nem mesélhetünk történeteket, mert a gondolatok nem születnek, nincsen kezdőpontjuk. Mihelyst megkezdik láthatatlan életüket, azzal hitegetnek, hogy öröktől fogva léteznek, mint a soha nem olvasott, de mindenki által ismert regények magától értetődése. Tehát nem az igazság szólal meg a kimondhatóban, nem is a hazugság, mert az mindig eltakart, de nem is a megnevezhetetlen.

Őszinteség

Az őszinteségnek nincsen nyelve. Nincs életed, ha nem beszéled, de ha már kimondod, nem az. Minden szó hasonlat. Mint egy hasonlat, olyan. De minden hasonlat hazug. Nem az igazsághoz képest, csak ahhoz mérve, amit mondani próbál. Viszonyítás nélküli elhajlás. A kifejezés hirtelen vágya szüli, amihez képest nincs kifejezés. Az őszinteség a beszédre utalt, de nincsenek szavai. Itt-ott híg, máshol értethetetlen.

↳ Áfra János
szenteste

csak fát tettem a tűzre, majd lehajtottam a kályha tetejét, de egy mozdulatom jobb kézbe fagyva látszólagos folytonosságomat keresztbe szabta, mint régi ollómmal csuklóm a ruhadarabokat, szólni próbáltam, de állati morajok törtek ki rajtam, úgy tűnt, fél oldalammal az életem elhagyom, hogy kiszakad belőlem alkar, szívizom, és akkor nyögéseimtől fotelbe rogyva ráztam kisfiam elé érezhetetlen tagjaim, és fél ajakkal kértem, hogy dörzsölje a kezem, dörzsölje, míg mentőt hív nővére, belenézett mélyen a szemembe, két keze közé fogta és súrolta, mire felsírtam, hogy tiszta kosz vagyok, nézz a szemembe!, kérte, közben próbálva letakarítani az évek bőröm alá ivódott, füledt foltjait

↳ Fabó Kinga
Téli zárvány

Tél csupasz bokrán vízesés járja.
Nyugton esőz míg nem — ágakat ér.
Ott bevadul máris zuhatag lesz.
Merész húzással ível — lefelé.
Dermed eközben mind ami csöppje
összeáll hízik a jég s belefagy.
Pici ág. Nagy az udvartartása.
Sorra ereszti a jégcsapokat.
Csüggenek rajta ezrek neki nincs
akire (; cseppekben hull mereved-
ni megint behúzva a csőbe).
Félszegen nyújtja felém két ágát.
Olvadoz már képzik benne a nedv.

